

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121208438
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121208438.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobkyne: M.. A. Y., G.. XX.XX.XXXX, K. C. XX/XX, XXX XX A.-U., právne zastúpenej: JUDr. Matúš Motyka, advokát so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 50 487 108, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpenému: Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkáč, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 180,85 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 180,85 EUR od 15.10.2021 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 7.10.2020 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 1 180,85 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 180,85 EUR od 7.10.2021 do zaplatenia a tiež nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 11.10.2011 uzavrela s právnym predchodcom žalovaného (CETELEM SLOVENSKO, a.s.) Úverovú zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 270,36 EUR, prostredníctvom ktorého si na internetovej stránke mall.sk prefinancovala kúpu spotrebného tovaru (čierneho elektra). Poskytnuté finančné prostriedky sa zaviazala splácať formou pravidelných mesačných splátok a tento svoj záväzok si v zmysle zmluvne dojednaných podmienok aj riadne a včas splnila. Súčasťou formulára o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola v časti 2 aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty. Nevhodné predkladanie zmluvných podmienok žalovaným v citovanom formulári zo dňa 11.10.2011 je možné považovať za nekalú obchodnú prax. Pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere jej bol totiž priamo vnútený aj ďalší právny úkon, a to zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, pričom jej skutočná vôľa smerovala v čase podpisu formulára iba k zakúpeniu tovaru (televízora) a uzatvoreniu úverovej zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalovaného tento spôsob uzatvárania revolvingových zmlúv (zakomponovanie do formulára o klasickom spotrebiteľskom úvere) používa dlhodobo, keď v starších verziách zmlúv ho upravoval bod C) - úverová karta. K problematike neplatnosti takejto zmluvy o revolvingovom úvere (žiadost' pod bodom C) poukázala na rozsiahlu judikatúru odvolacích súdov:
- rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.06.2012 sp. zn. 5Co/212/2012

- rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.06.2013 sp. zn. 17Co/176/2012
- rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.12.2012 sp. zn. 14Co/41/2012
- rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.05.2013 sp. zn. 3Co/120/2012

Táto zmluvná podmienka (bod C) bola navyiac rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 15.11.2011 č.k. 14C/86/2011-77 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 17.5.2012 sp. zn. 9Co/37/2012 vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak jej teda žalovaný poskytol finančné prostriedky a nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, je potrebné považovať právny vzťah, ktorý medzi nimi vznikol, za vzťah v právnom režime bezdôvodného obohatenia. Za celé obdobie úverového vzťahu žalobkyňa z úverovej karty reálne vyčerpala finančné prostriedky vo výške 5 325,64 EUR a žalovanému zaplatila sumu vo výške 6 506,49 EUR. Žalovaný sa tak na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu vo výške 1 180,85 EUR (6 506,49 EUR - 5 325,64 EUR). Súčasne si žalobkyňa uplatnila úroky z omeškania odo dňa doručenia žaloby súdu, t.j. od 7.10.2021 vo výške 5 % ročne.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a súčasne poprel skutkové tvrdenia uvedené v žalobe. Uviedol, že dňa 11.10.2011 bola medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 270,36 EUR, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 9 mesačných splátkach, každá vo výške 32,14 EUR, vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc od 15. dňa v mesiaci, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bol úver žalobkyni ako dlžníkovi poskytnutý (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy bol žalobkyni poskytnutý aj revolvingový spotrebiteľský úver, ktorý žalobkyňa pravidelne čerpala; celkovo žalobkyňa vyčerpala sumu 5.325,64 EUR. Žalobkyňa titulom jednotlivých splátok revolvingového spotrebiteľského úveru uhradila žalovanému celkom sumu 6.506,49 EUR. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nesplácala poskytnutý úver riadne a včas, bolo jej zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX a predžalobná výzva zo dňa 31.01.2018, v ktorej jej žalovaný oznámil, že ku dňu 16.01.2018 sa stal jej záväzok splatný v celom rozsahu a vyzval ju, aby uhradila svoj dlh vo výške 2.432,73 EUR. Žalovaný v prvom rade rozporoval akékoľvek tvrdenia žalobkyne o neplatnom uzatvorení Úverovej zmluvy, najmä teda druhej časti, ktorej obsahom je poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru. Žalovaný je toho názoru, že Úverová zmluva ako celok obsahuje všetky zákonné náležitosti, vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Úverovej zmluvy. Žalovaný tiež namietal, že by žalobkyni vznikol akýkoľvek nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa plnila na základe platného dvojstranného právneho úkonu - Úverovej zmluvy. Poukázal na zásadu zákazu retroaktivity a to, že platnosť či neplatnosť právneho úkonu treba podľa žalovaného posudzovať výlučne z pohľadu splnenia zákonných predpokladov pre jeho platnosť, ktorú tu existovali v čase uskutočnenia právneho úkonu, v danom prípade uzatvorenia Úverovej zmluvy (či už klasického úveru, alebo poskytnutia úverového rámca a vydania kreditnej karty). Z uvedeného dôvodil, že keďže žalovaný nemal v čase uzavretia Úverovej zmluvy možnosť sa žiadnym spôsobom oboznámiť s budúcou právnou úpravou, upravujúcou problematiku poskytovania spotrebiteľských úverov, porušením zásady zákazu retroaktivity dôjde nie len k zneisteniu jeho postavenia ako veriteľa v právnom vzťahu so žalobkyňou ako spotrebiteľom, ale aj k narušeniu právnej istoty v celom právnom poriadku. Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by akýmkoľvek spôsobom žalobkyni revolvingový spotrebiteľský úver nanútil a toto tvrdenie žalobkyne poprel. Žalobkyňa sama, na základe svojej slobodnej vôle, požiadala žalovaného o spotrebiteľský úver. Mala dostatočný čas na to, aby sa oboznámila s celým znením Úverovej zmluvy, s jej zmluvnými podmienkami. V rozpore s tvrdením, ktorým žalobkyňa komentuje nanútenie revolvingového spotrebiteľského úveru, je jej podpis, a to v časti 3., bode 17., ktorým pristupuje na zmluvné podmienky Úverovej zmluvy, ktoré sa dotýkajú priamo revolvingového spotrebiteľského úveru v časti 2. Úverovej zmluvy. Jednoznačnosť prejavu záujmu žalobkyne o revolvingový spotrebiteľský úver preukazuje predovšetkým fakt, že podpis, ktorým sa vyjadruje súhlasu so zmluvnými podmienkami, jednak „klasického“ spotrebiteľského úveru, upraveného v časti 1. Úverovej zmluvy a jednak revolvingového spotrebiteľského úveru, upraveného v časti 2. Úverovej zmluvy, sú od seba navzájom oddelené. V časti 3., bode 16. Úverovej zmluvy svojim podpisom žalobkyňa potvrdila, že si Zmluvu o spotrebiteľskom úvere („ZoSÚ“), upravenú v časti 1. prečítala, porozumela jej a na znak súhlasu ju podpísala. V časti 3., v bode 17. Úverovej zmluvy svojim podpisom žalobkyňa potvrdila, že si Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere („ZoRSÚ“) a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb („RZ“) prečítala, porozumela im a na znak súhlasu ich podpísala. Ide o jasné a zreteľné oddelenie oboch podpisov - súhlasov so zmluvnými

podmienkami tej-ktorej časti Úverovej zmluvy a je preto zo strany žalobkyne nedôvodné tvrdiť, že jej bol revolvingový spotrebiteľský úver nanútený, keď je zjavné a evidentné, že na obsahové podmienky, ktoré tento typ spotrebiteľského úveru upravujú pristúpiť chcela, na znak čoho aj túto časť Úverovej zmluvy podpísala. Žalovaný predložil súdu aj emailovú komunikáciu so žalobkyňou. Žalobkyňa dňa 22.05.2021 kontaktovala žalovaného a dopytovala sa na obnovu PIN kódu ku kreditnej karte a prevod finančných prostriedkov na jej bežný účet. Žalobkyňa vyslovila záujem o prevedenie disponibilnej sumy vo výške 916,24 EUR, ktorej prevedenie potvrdzuje aj oznámenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, keďže ešte v deň tejto komunikácie dňa 23.05.2017 bola žalobkyňi predmetná suma na účet pripísaná a zároveň požiadala žalovaného o obnovenie PIN kódu. Ide o ďalšiu skutočnosť, ktorá preukazuje vôľu žalobkyne čerpať finančné prostriedky z revolvingového spotrebiteľského úveru a o ďalší očividný rozpor s tvrdeniami žalobkyne o tom, že jej žalovaný revolvingový spotrebiteľský úver nanútil. Tvrdenie žalobkyne o tom, že v čase podpisu Úverovej zmluvy nemala vôľu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, nie je preukázané a je možné ho považovať za tendenčné. Toto tvrdenie je v priamom rozpore s jej následným konaním. Žalovaný považoval tvrdenia žalobkyne o tom, že o revolvingový spotrebiteľský úver nežiadala, za nepreukázané, v rozpore s listinnými dôkazmi a následným konaním žalobkyne (čerpanie z kreditnej karty takmer počas 6 rokov). Neskoršie tvrdenie žalobkyne, dané po skoro 10 rokoch od uzatvorenia Úverovej zmluvy, o údajnom „vnútení“ právneho úkonu, či o nedostatku vôle uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť ako nepreukázané, nakoľko nie je podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi. Žalobkyňa z kreditnej karty opakovane čerpala peňažné prostriedky, teda svojim aktívnym konaním potvrdzovala svoju vôľu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, správala sa ako zmluvná strana zmluvy o spotrebiteľskom úvere (čerpaním z kreditnej karty, ako aj splácaním úveru). K čerpaniu z kreditnej karty žalobkyňu nikto nenútil, bolo na slobodnej a vážnej vôli žalobkyne, či bude z kreditnej karty čerpať alebo nie. Vôľa ako vnútorný psychický vzťah osoby k svojmu konaniu nespôsobuje sama osebe právne následky. Právne relevantnou sa stáva prostredníctvom jej vonkajšej manifestácie, objektivizáciou v prejave. Slobodná vôľa vyžaduje, aby subjektu bola daná možnosť voľne sa rozhodnúť, či bude alebo nebude konať a akým spôsobom. Vzhľadom na uvedené konanie žalobkyne nemôže obstať jej tvrdenie o vnútení revolvingového spotrebiteľského úveru. Okolnosť, že žalobkyňa po čerpaní z kreditnej karty tvrdí, že nemala vôľu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť v súlade s existujúcimi listinnými dôkazmi a konaním žalobkyne, ktorá opakovane čerpala z kreditnej karty, bez toho, aby namietala akýkoľvek nedostatok vo svojej vôli alebo v prejave vôle uzavrieť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.10.2019, č. k.: 43Co/7/2019, v bode 53. ktorého odvolací súd konštatoval, že spotrebiteľ (v postavení žalobcu) po podpise žiadosti o úverový rámec, ale ani po doručení akceptácie „neurobil žiadny taký úkon, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nedostatok vôle žalobcu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere alebo ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako vnútenie uzatvorenia zmluvy žalobcovi žalovaným. Žalobca robil len úkony, ktorými sa správal ako zmluvná strana zmluvy o revolvingovom úvere. Nešlo pritom o úkony urobené opomenutím, ale o úkony urobené aktívnym konaním žalobcu, či už išlo o úkony používania úverovej karty alebo o úkony splácania úveru. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere absentovala jeho vôľová zložka.“ Žalovaný považoval nárok žalobkyne na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia za nedôvodný a plnenia, poskytnuté žalobkyňou v prospech žalovaného, za plnenia poskytnuté na základe platnej Úverovej zmluvy. Napriek tomu, žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania, týkajúcu sa všetkých platieb žalobkyne, uhradených pred viac ako dvoma rokmi od podania žaloby (ktorá bola súdu doručená dňa 07.10.2021), teda týkajúcu sa uplatneného nároku žalobkyne na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia u platieb žalobkyne, uhradených pred viac ako dvoma rokmi od podania žaloby. Subjektívna dvojročná premlčacia doba tak začínala plynúť pri každej splátke žalobkyne v prospech žalovaného osobitne. Pri subjektívnej premlčacej dobe je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný, a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. K tomuto uviedol, že: „v zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ sa o vzniku bezdôvodného obohatenia oprávnený dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia“, pričom tiež poukázal na obdobné závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/67/2011. Ak žalobkyňa namieta, že o revolvingový spotrebiteľský úver a o kreditnú kartu nemala záujem, pri každom čerpaní z kreditnej karty mala preukázateľnú vedomosť, že čerpá niečo, o čo nemala záujem. Teda od počiatku mala preukázateľnú vedomosť o tom, že nemala záujem o revolvingový spotrebiteľský úver. Taktiež od uzatvorenia Úverovej zmluvy mala vedomosť o tom, kto jej

poskytol úver, resp. kto je veriteľom, ako aj o tom, komu uhrádza jednotlivé splátky úveru či zostatok úveru. Vedomosť o právnom posúdení nie je v tomto prípade relevantnou.

3. Žalobkyňa v replike zdôraznila, že spôsob uzatvárania revolvingových zmlúv zo strany žalovaného bol opakovane judikovaný ako neprijateľná zmluvná podmienka. Právny predchodca žalovaného tento spôsob uzatvárania revolvingových zmlúv (zakomponovanie do formulára o klasickom spotrebiteľskom úvere) používa dlhodobo, keď v starších verziách zmlúv ho upravoval bod C) - úverová karta. Citovala znenie § 53a ods. 1 OZ, kde zvýraznila slova „podmienky s rovnakým významom“. V tejto súvislosti konštatovala, že časť C v pôvodnom formáte zmluvy bola nahradená časťou II. tak ako sa nachádza v úverovej zmluve, ktorá je predmetom prejednávanej veci. Žalovaný sa týmto snaží o formálne oddelenie jednotlivých zmlúv, avšak modus operandi uzatvárania revolvingu ostáva zachovaný. V čase podpisu formulára bol jediným záujmom žalobkyne nákup čierneho elektra a možnosť jeho zaplatenia v splátkach (uzatvorenie zmluvy o klasickom úvere). O revolvingový úver v čase podpisu formulára (11.10.2011) žalobkyňa nemala záujem a o jeho zakomponovaní v množstve ustanovení (písaných drobným písmom) ani nemala vedomosť. Po určitom čase, keď žalovaný zistil platobnú disciplínu žalobkyne jej zaslal k aktivácii platobnú kartu, ktorú žalobkyňa vzhľadom k svojej ťažkej finančnej situácii aktivovala a použila. Pre posudzovanie vôľovej zložky žalobkyne vo vzťahu k platnosti resp. neplatnosti uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere je dôležitý moment podpisu formulára a nie aktivácia kreditnej karty. Poukázala aj na skutočnosť, že formulár zmluvy o úvere zo dňa 11.10.2011 bol uzatvorený na internetovej stránke mall.sk, ktorá ponúka predaj spotrebného tovaru (v tomto prípade čierneho elektra) s možnosťou predaja na splátky (uzatvorenie klasického spotrebiteľského úveru). Internetová stránka mall.sk však určite neslúži na uzatváranie revolvingových zmlúv s právnym predchodcom žalovaného (CETELEM, a.s.). S poukazom na uvedené je preto podľa žalobkyne zmluva o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty neplatná podľa § 37 ods. OZ pre nedostatok vôle ju uzatvoriť na strane žalobkyne. K námietke premlčania platieb žalobkyne uhradených pred viac ako dvoma rokmi od podania žaloby na súd (§ 107 ods. 1 OZ) uviedla, že je potrebné rozlišovať moment podpisu formulára a moment aktivácie kreditnej karty. Žalobkyňa vzhľadom k svojej finančnej situácii kartu po doručení ihneď aktivovala a finančné prostriedky v dobrej viere čerpala a uhrádzala skoro 6 rokov. Je teda evidentné, že žalobkyňa ako laik o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v podobe spôsobu zatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vedomosť nemala. Rovnako ako žalovaný citovala totožné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom uviedla, že o rozsahu eventuálneho bezdôvodného obohatenia sa preukázateľne dozvedela v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9Csp/248/2020, v ktorom požiadala súd, aby od žalovaného vyžiadal kompletnú platobnú históriu. Žalovaný platobnú históriu (výpis z úverového účtu) súdu predložil ako prílohu vyjadrenia zo dňa 04.03.2021. Toto vyjadrenie spolu s platobnou históriou bolo žalobkyňi (resp. jej právnomu zástupcovi) doručené krátkou cestou na pojednávaní konanom dňa 08.03.2021. Týmto momentom sa žalobkyňa preukázateľne dozvedela o rozsahu bezdôvodného obohatenia (poskytnuté a zaplatené finančné prostriedky za obdobie takmer 6-tich rokov). Subjektívna premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia teda začala plynúť dňa 08.03.2021 a žaloba bola súdu doručená 07.10.2021. Vznesenú námietku premlčania preto považovala za nedôvodnú.

4. Žalovaný v duplike spochybnil použitie § 53a ods. 1 OZ na daný prípad s poukazom na to, že predmetom tohto súdneho sporu nie je formulár a časť C, na ktoré žalobkyňa poukazuje. Uviedol, že žalobkyňa obchádza skutočný stav veci a Úverovú zmluvu, ktorá bola v danom prípade uzatvorená a spája ju s formulármi, ktorú pre danú vec nie sú podstatné a neboli medzi stranami sporu uzatvorené, ani žalobkyňou podpísané. Žalobkyňa podpísala Úverovú zmluvu osobitne časť 1. a osobitne aj časť 2. Svoje konanie a skutočný úmysel uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere následne aj potvrdila opakovaným čerpaním peňažných prostriedkov z kreditnej karty a aj následným splácaním revolvingového spotrebiteľského úveru. Preto tvrdenia žalobkyne o tom, že nemala záujem ani vedomosť o zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a kreditnej karte, a že kreditnú kartu použila len „vzhľadom k svojej ťažkej finančnej situácii“, vyznievajú rozporne, až účelovo, využívajúc postavenie strany sporu ako spotrebiteľa, bez žiadnych dôkazov. Súčasne je potrebné uviesť, že z objektívneho hľadiska tomuto tvrdeniu žalobkyne o „nezájme“ uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere či čerpať z kreditnej karty nie je možné priznať relevantnú váhu, keďže nie je preukázané. Naopak, z reálneho konania žalobkyne je zrejmé, že po obdržaní kreditnej karty z nej aj opakovane čerpala, nikdy nenamietala, že kreditná karta jej nemala byť doručená, že o ňu nežiadala, že o revolvingový spotrebiteľský úver nemala záujem. Žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenie, že Úverová zmluva je v časti 2. (zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty)

neplatná pre nedostatok vôle ju uzatvoriť na strane žalobkyne. Žalovaný si kládol otázku, ako je možné nemať záujem uzatvoriť úverovú zmluvu a pritom na jej základe opakovane čerpať finančné prostriedky? Zrejmý rozpor v tvrdeniach žalobkyne preukazuje aj e-mailová komunikácia, predložená žalovaným k vyjadreniu k žalobe, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa mala záujem o prevedenie disponibilnej sumy na jej účet a zároveň žiadala žalovaného o obnovenie PIN kódu. Žalovaný riadne preukázal uzatvorenie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, správanie sa žalobkyne ako zmluvnej strany tejto úverovej zmluvy, jej opakované čerpania a splácania revolvingového úveru. Dôkazy, ktoré žalovaný predložil, neboli žalobkyňou spochybnené. Žalobkyňa len využíva argumentáciu z iných súdnych sporov, ktoré sa tohto prípadu netýkajú a v ktorých bola skutková situácia odlišná. Žalovaný sa pridržiaval vznesenej námietky premlčania, pričom uviedol, že v danom prípade uplynula subjektívna aj objektívna premlčacia doba. Čo sa týka objektívnej lehoty, poukázal na § 107 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Objektívna premlčacia doba je trojročná a začala plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobkyňa posledný krát uhradila v prospech žalovaného sumu 105,- EUR, a to dňa 12.06.2017. Následne ešte dňa 03.07.2017 2x čerpala z kreditnej karty (čerpanie sumy 220,- EUR dňa 26.06.2017, bolo toho istého dňa 26.06.2017 anulované, čo sa premietlo aj v potvrdení o odfinancovaných peňažných prostriedkoch a v potvrdení o prijatých splátkach, obe zo dňa 20.10.2021). V čase poslednej úhrady dňa 12.06.2017 existoval stav, kedy žalobkyňa uhradila žalovanému sumu vyššiu, ako istina čerpaného úveru. To znamená, že najneskôr od uvedeného dňa 12.06.2017 je potrebné počítať začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby. Žaloba bola podaná až dňa 07.10.2021, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. Čo sa týka subjektívnej lehoty uviedol, že pravidelne zasielal žalobkyňi výpisy z účtu (revolvingového spotrebiteľského úveru), t.j. žalobkyňa mala vedomosť o jednotlivých čerpaniach a úhradách počas celej doby trvania zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty). Žalovaný poukázal na ustanovenie časti 2., ods. 3, bodu 3.2. Úverovej zmluvy, podľa ktorého „Cetelem eviduje čerpanie a splácanie Revolvingového úveru na úverovom účte Klienta. Cetelem informuje Klienta o všetkých pohyboch na úverovom účte formou výpisu z účtu zasielaného alebo sprístupneného Klientovi raz za kalendárny mesiac. Výpis z úverového účtu je vyhotovený iba v prípade, že v danom období bol na účte zaznamenaný akýkoľvek pohyb, t.j. vrátane úhrady mesačnej splátky a/alebo zúčtovania príslušných nákladov.“ Ako dôkaz na preukázanie skutočnosti, že výpisy z účtu boli žalovaným žalobkyňi pravidelne zasielané (od roku 2015 prostredníctvom uloženia a sprístupnenia do klientskej zóny, o čom žalobkyňa vždy došla notifikácia na jej e-mail), žalovaný predkladá príkladmo výpisy z účtu za mesiace 02/2016, 05/2016, 06/2016, 10/2016, 12/2016. Tvrdenie, že platobná história bola žalobkyňi (resp. jej právnomu zástupcovi) doručená až na pojednávaní dňa 08.03.2021 vo veci sp. zn. 9Csp/248/2020, vedenej pred Okresným súdom Prešov, nemá vo vzťahu ku plynutiu subjektívnej premlčacej doby žiadnu právnu relevanciu. Fakt, že kompletná platobná história zjednodušuje možnosť výpočtu rozdielu medzi čerpanými a uhradenými peňažnými prostriedkami, nemôže ospravedlniť oneskorené uplatnenie nároku na súde, najmä ak žalobkyňa aj dotedy mala k dispozícii všetky relevantné informácie o čerpaných a uhradených peňažných prostriedkoch prostredníctvom pravidelne zasielaných výpisov z účtu.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie.

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní opätovne zdôraznil, že nie je sporné, že žalobkyňa finančné prostriedky čerpala a mala o ne záujem, namietajú však, že chýbala vôľová zložka žalobkyne v čase podpisu úverovej zmluvy. Zmluva bola popísaná dňa 11.10.2011, pričom ale finančné prostriedky z úverovej karty žalobkyňa čerpala až v apríli 2012, teda asi pol roka po podpise úverovej zmluvy. Opätovne poukázal na neprijateľnosť spôsobu uzatvárania revolvingových zmlúv zo strany spoločnosti CETELEM, resp. v súčasnosti žalovaného, kedy v rámci evolúcie a vylepšovania sa zmenila súdmi už vyhlásená neprijateľná podmienka pod bodom C v zmluvách tak, že sa revolvingová zmluva preniesla do časti 2, formálne osobitne oddelila a dali sa samostatné podpisy, avšak nezmenilo sa absolútne nič, pretože klientom nebol vysvetľovaný rozdiel medzi klasickým a revolvingovým úverom a boli im formuláre dávané na podpis. V tomto konkrétnom prípade dokonca prostredníctvom internetu. Žalobkyňa v októbri 2011 išla na stránku mall.sk, kde sa kupuje spotrebný tovar, a to za účelom kúpy čierneho elektra, nie za účelom podpísania zmluvy o revolvingovom úvere. Ak klient chce úverovú kartu, tak ide do banky alebo nebankovej inštitúcie, nie na stranu mall.sk. Keď právny predchodca žalovaného vidí platobnú disciplínu klienta, zašle mu po pol roku úverovú kartu, a tu je modus operandi, ktorú používal už dlhé roky. Keď ľuďom, z ktorých drvivá väčšina sú v ťažkej finančnej situácii, následne príde takáto možnosť,

tak ich finančná situácia prinúti úverovú kartu aktivovať a následne sa dostanú do úverového kolotoča, ako tomu bolo v tomto prípade. Právny zástupca zdôraznil, že dňa 11.10.2011 chýbala vôľová zložka uzavrieť revolvingovú zmluvu. Poukázal tiež na to, že žalovaný by sa mal s poukazom na § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zdržať používania podmienky, ktorá bola vyhlásená za neprijateľnú, alebo podmienky s obdobným obsahom. Nerobí tak však, pretože je to preňho stále finančne výhodné. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania mal za to, že čo sa týka objektívnej lehoty, tak konanie žalovaného je evidentne konaním minimálne v nepriamom úmysle získať bezdôvodné obohatenie a čo sa týka subjektívnej premlčacej lehoty poukázal na rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 z 22.4.2021, v spojených veciach C-698/18 až C-699/18 zo dňa 9.6.2020 a v spojených veciach C-776/19 az C-782/19 zo dňa 10.6.2021, ktoré konštatujú, že exaktné stanovenie počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v našom právnom poriadku je problematické. Uviedol, však, že keď žalobkyňa prestala splácať úver, tak jej bol zablokovaný prístup do internetového softvéru CETELEM, kde sú evidované platby, ktoré predložil príkladom žalovaný. Žalobkyňa opakovane v predchádzajúcich konaniach žiadala o doručenie platobnej histórie a tá jej bola jednoznačne doručená až na pojednávaní vo veci sp. zn. 9Csp/248/2020 dňa 8.3.2021.

7. Právny zástupca žalovaného opätovne upozornil, že predmetná revolvingová zmluva doposiaľ nebola judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka a nemožno hovoriť o totožnosti skutkového stavu so žalobkyňou uvádzanými judikátmi. Z predmetných judikátov totiž vyplýva, že o neprijateľnú zmluvnú podmienku šlo predovšetkým z dôvodov, že nebola dodržaná písomná forma zmlúv a zmluvy neobsahovali dojednanie strán ani vo výške úroku alebo úveru a výške úroku z omeškania. So žalobkyňou uzavretá zmluva predstavuje kombinovanú zmluvu klasického spotrebiteľského a revolvingového úveru a nemožno konštatovať, že by šlo o jeden jediný podpis žalobkyne. Samostatnými dvoma podpismi prejavila súhlas s uzatvorením oboch zmlúv. Mala vedomosť o ich obsahu a bola s nimi oboznámená. Argumentácia žalobkyne je prevzatá z iných sporov, ktoré sa ale tohto prípadu netýkajú a v ktorých bola skutková situácia iná a súčasne je táto argumentácia vytrhnutá z kontextu. Právny zástupca žalovaného zotrval na vznesenej námietke premlčania a v tejto súvislosti poukázal na to, že pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je rozhodujúci okamih zistenia neplatnosti zmluvy, pričom moment zistenia právnej kvalifikácie je irelevantný. Rovnako je irelevantné, či sa žalobkyňa oboznámila s výslednou sumou bezdôvodného obohatenia.

8. Za účelom predchádzania prekvapivým súdnym rozhodnutiam súd na pojednávaní umožnil právnemu zástupcovi žalovaného sa ešte vyjadriť k povinnej náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere, a to výške, počte a frekvencii splátok úveru, ktorá je upravená v bode 1.1, konkrétne, aby súdu ozrejmil spôsob určenia výšky mesačnej splátky. Po približne 10 až 15 minútach skúmania úverovej zmluvy právny zástupca žalovaného uviedol, že zo zmluvy vyplýva, že aktuálna výška úverového rámca je v hodnote 600 EUR, z toho výška mesačnej splátky je 5 % z dlžnej čiastky s tým, že keďže finančné prostriedky sú čerpané v rôznych výškach a nebola splátka fixne daná, ale teda aktuálna výška úverového rámca alebo dlžná čiastka bola v podstate vždy iná. V závislosti od toho sa potom odvíja aj výpočet mesačnej splátky 5 %. Aspoň tak tomu rozumel právny zástupca žalovaného, pričom pre prípadné bližšie vysvetlenie požiadal o možnosť dodatočného vyjadrenia.

9. V rámci záverečnej reči sa právny zástupca žalobkyne ešte vyjadril k náležitostiam revolvingového úveru, konkrétne k výške úverového rámca 5 000 EUR, aktuálnej výške úverového rámca 600 EUR a výške mesačnej splátky, pričom uviedol, že nie je možné zistiť, ako sa má výška splátky určiť. Taktiež poukázal na to, že pri zaslaní kreditnej karty žalobkyne sa v liste už uvádzal maximálny úverový rámec 3 400 EUR a aktuálny úverový rámec 1 500 EUR. Vzhľadom na to mu vychádzalo, že mesačná splátka bola vypočítaná z aktuálneho úverového rámca 1 500 EUR, t.j. 5 % z 1 500 EUR vo výške 75 EUR. Poznamenal však, že cifry o maximálnej výške úverového rámca a o aktuálnej výške úverového rámca sú v plnej kompetencii veriteľa bez akejkoľvek dohody strán. Uvedené už len dokresľuje celý spôsob uzatvárania revolvingových zmlúv.

10. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise (zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní služieb zo dňa 11.10.2011, vyhlásenie a poučenie o ochrane osobných údajov zo dňa 11.10.2011, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov z úverového účtu, prehľad z úverového účtu, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 31.1.2018 spolu s doručenkou, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov z úverového účtu zo dňa 20.10.2021, potvrdenie o prijatí splátok

za účelom splatenia predmetného úveru zo dňa 20.10.2021, e-mailová komunikácia zo dňa 23.05.2012, list právneho predchodcu žalovaného, ktorým žalobkyni zaslal kreditnú kartu, výpis z účtu kreditnej karty CETELEM za december 2016, výpis z účtu kreditnej karty CETELEM za október 2016, výpis z účtu kreditnej karty CETELEM za jún 2016, výpis z účtu kreditnej karty CETELEM za máj 2016, výpis z účtu kreditnej karty CETELEM za február 2016), oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán a ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Dňa 11.10.2011 žalobkyňa uzavrela s právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 262422903262663, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver s nasledovnými podmienkami: cena tovaru 300,40 EUR, priama platba predajcovi 30,04 EUR, výška úveru 270,36 EUR, výška mesačnej splátky 32,14 EUR, počet splátok 9, splatnosť splátok 15. deň v mesiaci, splatnosť prvej splátky 15.11.2011, konečná splatnosť 15.7.2012, výška úrokovej sadzby 0 %, RPMN 0 %, priemerná RPMN 42,36 %, celková čiastka k zaplateniu 270,36 EUR, pričom v ľavom hornom rohu zmluvy sa uvádza „fin. tovar: hromadné nákupy čierneho elektra“. V časti 2. zmluvy zo dňa 11.10.2011 sú uvedené nasledovné podmienky zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty: výška úverového rámca 5 000 EUR, aktuálna výška úverového rámca 600 EUR, výška mesačnej splátky min. 5 % dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 EUR, splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, poplatok za správu podľa sadzovníka poplatkov, výška úrokovej sadzby 26,28 % ročne, RPMN 41,76 %, splatnosť 1. splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, zvolený súbor poistenia rozšírený, poplatok za poistenie 6,99 %.

Žalobkyňa dňa 3.4.2012 prvýkrát čerpala prostriedky z revolvingového úveru v sume 600 EUR. Následne tiež po dopytovaní a obnove PIN kódu ku kreditnej karte žalobkyňa čerpala dňa 23.5.2012 sumu 916,24 EUR. Priebežne až do dňa 3.7.2017 vyčerpala z revolvingového úveru celkovo sumu 5 325,64 EUR. Za účelom splatenia revolvingového úveru uhradila žalovanému celkovo sumu 6 506,49 EUR, a to splátkami v období od 11.5.2012 až do 27.7.2017.

Z verejne dostupných údajov z Obchodného registra vyplýva, že žalovaný je právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783, u ktorej došlo ku dňu 30.6.2016 k ex offico výmazu z Obchodného registra.

12. Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledujúco:

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

15. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou

priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému

obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

30. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

33. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

35. V danom prípade je potrebné na úvod ustáliť, že predmetom konania nie je spor týkajúci sa štandardného účelového spotrebiteľského úveru poskytnutého za účelom nákupu tovaru - čierneho elektra. Z tvrdení strán i z vykonaného dokazovania je nesporné, že sa jedná o spotrebiteľský spor na základe o zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere (spotrebiteľský charakter zmluvy nebol rozporovaný, vyplýva aj zo samotného znenia zmluvy a povahy účastníkov zmluvy), pričom ako nesporné možno tiež konštatovať čerpanie finančných prostriedkov na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere v celkovej sume 5 325,64 EUR a celkové úhrady zo strany žalobkyne za účelom splatenia úveru v sume 6 506,49 EUR. Rozpor medzi tvrdeniami strán spočíval predovšetkým v právnom posúdení, či zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bola platne uzavretá s ohľadom na kontraktačný proces, spôsob predkladania zmluvy na uzavretie a žalobkyňou namietanú absenciu vôle pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere a následne, či vzhľadom na neplatnosť zmluvy vzniklo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k prípadnému bezdôvodnému obohateniu.

36. Súd konštatuje, že uzavretá kombinovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere a súčasne o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty vykazuje znaky formulárovej (typovej) zmluvy, ktorej obsah (zmluvné dojednania) spotrebiteľ podstatným spôsobom nie je schopný reálne ovplyvniť. Môže zmluvu po doplnení potrebných údajov (o spotrebiteľovi a poskytnutom úvere) ako celok prijať alebo odmietnuť. Zmluvné dojednania, jednotlivé formulácie a obsah zmluvy (vynímajúc dopĺňané už spomenuté údaje) spotrebiteľ určite žiadnym spôsobom individuálne nedojednávajú, keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania iných podmienok, či ich úpravy. Vzhľadom na charakter posudzovanej zmluvy je potrebné vychádzať z právnej úpravy zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpisu zmluvy, ako aj z ustanovení právnych noriem upravujúcich ochranu spotrebiteľa jednak v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež v zákone o ochrane spotrebiteľa.

37. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv.

38. Čo sa týka posúdenia platnosti uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, súd vychádzajúc z tvrdení strán a vykonaného dokazovania mal za to, že predmetná zmluva bola uzavretá platne. S ohľadom na okolnosti, za ktorých bola predmetná zmluva uzatváraná je síce viac než pravdepodobné, že cieľom žalobkyne v čase uzavretia/podpisu zmluvy, t.j. 11.10.2011 bolo v prvom rade získanie úveru na nákup spotrebného tovaru, a nie uzavretie revolvingového úveru, avšak vzhľadom na názov a znenie predmetnej kombinovanej zmluvy a potrebu dvoch samostatných podpisov musela byť žalobkyňa minimálne uzrozumená, že uzatvára aj zmluvu o revolvingovom úvere, ktorý môže, ale nemusí využiť. Spôsob predkladania takejto kombinovanej zmluvy súd považuje za nie veľmi vhodný a minimálne hraničiaci s nekalosťou a neprijateľnosťou zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, keďže zmluva môže u spotrebiteľa na prvý pohľad evokovať neoddeliteľnosť podpisovaných zmlúv, a to vzhľadom na spoločný názov a následne za sebou idúce zmluvné dojednania, ktoré sa podpisujú síce dvoma podpismi, ale až na samotnom konci zmluvy. Je pritom potrebné zdôrazniť, že v predmetnej kombinovanej zmluve sa nikde neuvádza, že je možné „čiastkové“ zmluvy oddeliť, zmluvu o revolvingovom úvere nepodpísať a uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere nie je podmienkou pre získanie účelového úveru na nákup tovaru.

39. Proti vysloveniu neplatnosti zmluvy z dôvodu absencie vôľovej zložky je predovšetkým následné správanie žalobkyne, ktorá sa, síce s odstupom času od uzavretia zmluvy, ale správala ako zmluvná strana revolvingového úveru, opakovane čerpala finančné prostriedky a vykonávala splátky za účelom splatenia úveru. Nemožno preto obísť dobromyseľnosť žalovaného ako druhej zmluvnej strany, ktorý mal vzhľadom na všetky okolnosti nielen pri podpise, ale aj následne po podpise zmluvy a pri čerpaní finančných prostriedkov odôvodnene za to, že žalobkyňa je dlžníčkou z riadnej, platne uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere a pri podpise zmluvy u nej neabsentovala vôľa uzavrieť aj zmluvu o revolvingovom úvere.

40. Keďže sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu formulárového typu, súd v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ako aj rozhodovacou praxou slovenských súdov z úradnej moci (ex offo) preskúmaval splnenie povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere nespĺňa náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, preto je ju podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je totiž výška splátky uvedená nasledovným spôsobom: „min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 EUR“. Takto špecifikovanú výšku splátky súd považoval za neurčitú a nielen pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľnú a s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatnú. O tom, že predstaviť si aspoň približnú výšku splátky, resp. vedieť si vypočítať splátku na základe uvedeného dojednania, je prakticky naozaj obtiažne, sa súd presvedčil aj na samotnom pojednávaní, kedy právny zástupca žalovaného taktiež nevedel s určitosťou vysvetliť (a súd si dovoľí povedať, že priam nesprávne vykladal) spôsob výpočtu splátky. Výška mesačnej splátky je pritom náležitosťou, ktorá je určiteľná už v čase podpisu zmluvy o revolvingovom úvere a charakter úveru (revolving) nebráni jej zrozumiteľnému a určitému uvedeniu v zmluve. Výšku splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, nie je síce možno vhodné vyčíslieť pevnou sumou ako pri klasickom úvere a je namieste určiť výšku mesačnej splátky percentuálne, avšak určite nie v tak neurčitom a nezrozumiteľnom znení, aké bolo použité v uvedenej revolvingovej zmluve. K uvedenému sa už žiada iba dodať, že k nezrozumiteľnosti okrem matematicky náročnejšieho spôsobu výpočtu taktiež prispieva pojem „z dlžnej čiastky“, ktorou sa v zmysle zmluvy má chápať nielen čerpaná časť úveru, ale aj už splatné úroky, či poplatky. Určiť teda výšku splátky odvíjajúcu sa od dlžnej čiastky, nie od napríklad výšky úverového rámca, prípadne od čerpaných finančných prostriedkov, sa tak pre bežného spotrebiteľa stáva priam nedostupné.

41. Na dôvažok sa žiada dodať, že zmätočne, nezrozumiteľne a neurčito tiež zmluva obsahuje stanovenie výšky úverového rámca, ktorý je v zmluve uvedený raz v sume 5 000 EUR a hneď pod tým ako „aktuálna výška úverového rámca“ v sume 600 EUR. Následné nastavenie „aktuálnej výške

úverového rámca“ je po uzavretí zmluvy plne v kompetencii veriteľa (bod 1.3 časti 2. zmluvy - veriteľ môže jednostranne zvýšiť výšku úverového rámca).

42. S poukazom na uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu súd pri závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru vychádzal z toho, že žalovaný mal právo iba na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, a teda sumy 5 325,64 EUR. Nebolo pritom sporné, že žalobkyňa uhradila postupne za účelom splatenia úveru sumu prevyšujúcu poskytnuté finančné prostriedky, a to celkovo sumu 6 506,49 EUR. Rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a vrátenou sumou predstavuje 1 180,85 EUR. Keďže na plnenie nad sumu reálne poskytnutých finančných prostriedkov žalovaný nemal nárok, predstavuje táto suma majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu, a teda bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré je žalovaný povinný v zmysle § 451 ods. 1 vydať žalobkyni (pre prípadné bližšie odôvodnenie toho, o ktorú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia v danom špecifickom prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd plne odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021, bod 17. odôvodnenia, v ktorom súd v konečnom dôsledku zovšeobecnil, že „Zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru je totiž z hľadiska Občianskym zákonníkom pevne daných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia akousi modifikáciou neplatnosti právneho úkonu vyvolanou (danou) špeciálnym charakterom aplikovaného hmotnoprávneho ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.“).

43. Súd pri posudzovaní žalovaným vznesenej námietky premlčania nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, dospel k záveru o jej nedôvodnosti. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže ale plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Vyžaduje sa skutočná vedomosť o skutkových okolnostiach, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o skutkových okolnostiach zakladajúcich bezdôvodné obohatenie. Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela až v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9Csp/248/2020, kedy dňa 8.3.2021 jej bola na pojednávaní doručená platobná história, ku ktorej sa v dôsledku zrušenia/zablokovania prístupu do klientskej zóny nevedela dostať. Žalovaný mal za to, že prístup k platobnej histórii nemôže byť rozhodujúcim dôvodom pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Súd však po zohľadnení skutočností tvrdených žalobkyňou, že do času prístupu k platobnej histórii nevedela, či došlo k bezdôvodnému obohateniu, vzal túto skutočnosť za rozhodujúcu, pretože žalobkyňa sa bez prístupu k platobnej histórii, na ktorú sa oprávnené spoliehala ako na zdroj k informáciám o čerpaných a prijatých finančných prostriedkoch, nemala možnosť dozvedieť o reálnom pomere čerpaných a uhradených prostriedkov. Súd mal tak za to, že žalobkyňa dostatočným spôsobom osvedčila, kedy sa skutočne dozvedela o bezdôvodnom obohatení na strane veriteľa - žalovaného na svoj úkor a voči komu ho má uplatniť. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 7.10.2021, teda bezmála pol roka od rozhodného dňa pre začatie plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, bola podaná včas, a teda nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty.

44. Čo sa týka objektívnej premlčacej lehoty, možno konštatovať, že v danom prípade treba vychádzať zo záverov o minimálne nepriamom úmysle na strane veriteľa, a teda v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka použiť objektívnu premlčaciu lehotu v trvaní desiatich rokov. Žalovaný (resp. jeho právny predchodca) má (mal) dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobu pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov v rozpore so zákonom prijíma i plnenia, na ktoré v dôsledku zmlúv koncipovaných v rozpore so zákonom nemal nárok, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom

získať majetkový prospech. Súd mal tak za to, že keďže už len samotný úver bol poskytnutý v apríli 2012, desaťročná objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia doposiaľ neuplynula.

45. Za zásadný pre posudzovanie premlčacej lehoty pre vydanie bezdôvodného obohatenia súd považuje tiež rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 22.4.2021 vo veci C-485/19 LH c/a Profi Credit Slovakia s.r.o. , v ktorom Súdny dvor vyslovil stanovisko, že „zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“

46. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované právne závery majú za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov, súd v plnom rozsahu vyhovel žalobe žalobkyne v nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

47. Čo sa týka priznaných úrokov z omeškania, žalobca si ich v žalobe uplatnil v zákonom ustanovenej výške odo dňa podania žaloby do zaplataenia dlžnej sumy bezdôvodného obohatenia. Keďže žalovaný sa o požadovanom vydaní bezdôvodného obohatenia preukázateľne dozvedel najskôr doručením žaloby žalovanému - t.j. dňa 14.10.2021, súd zaviazal žalovaného aj na zaplataenie príslušných úrokov z omeškania vo výške súladnej s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba ECB ku dňu 15.10.2021 bola vo výške 0,00 %, teda žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne), a to odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. 15.10.2021, až do zaplataenia. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyne, ktorá bola v konaní až na nepatrnú časť úrokov z omeškania úspešná, priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.